

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/77/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1221200798
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1221200798.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej, v právnej veci navrhovateľa (žalobcu): Winners Group, a. s., Mlynské Nivy 73, 821 05 Bratislava, IČO: 44 092 890, zast. BAJO LEGAL, s. r. o., Landererova 8, 811 09 Bratislava, IČO: 36 860 581, proti odporcovi (žalovanému): V. F. Ď., N. XX.X.XXXX, A. V. XXX/XX, XXX XX K., zast. PIHORŇA, LENÁRT, JAŠŠO, s.r.o., Hrnčiarska 29, 040 01 Košice, IČO: 50 453 785, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, č.k. 25Cb/21/2021-33 zo dňa 24.2.2021, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava II č.k. 25Cb/21/2021-33 zo dňa 24.2.2021 potvrdzuje.

Žalobca má proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, podľa ktorého žalovaný je do 31.8.2021 povinný zdržať sa výkonu činnosti štatutárneho orgánu právnickej osoby pri výkone predmetu činnosti podriadený finančný agent v sektore poistenia alebo zaistenia, podriadený finančný agent v sektore doplnkového dôchodkového sporenia, podriadený finančný agent v sektore kapitálového trhu, podriadený finančný agent v sektore prijímania vkladov, podriadený finančný agent v sektore starobného dôchodkového sporenia, podriadený finančný agent v sektore poskytovania úverov, úverov na bývanie a spotrebiteľských úverov. Žalovaný je do 31.08.2021 povinný zdržať sa účasti na podnikaní tretej osoby pri výkone predmetu činnosti podriadený finančný agent v sektore poistenia alebo zaistenia, podriadený finančný agent v sektore doplnkového dôchodkového sporenia, podriadený finančný agent v sektore kapitálového trhu, podriadený finančný agent v sektore prijímania vkladov, podriadený finančný agent v sektore starobného dôchodkového sporenia, podriadený finančný agent v sektore poskytovania úverov, úverov na bývanie a spotrebiteľských úverov.

Súčasne priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

V odôvodnení svojho rozhodnutia konajúci súd uviedol, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, súdu doručeným dňa 5.2.2021, sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému zdržať sa výkonu činnosti štatutárneho orgánu právnickej osoby pri výkone predmetu činnosti podriadený finančný agent v sektore poistenia alebo zaistenia, tak, ako súd prvej inštancie špecifikoval vo výroku I. svojho rozhodnutia, v zmysle návrhu navrhovateľa zo strany 5 a 6 podania zo dňa 4.2.2021.

Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili Zmluvu o spolupráci podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, dňa 4.8.2012. Žalobca zmluvu o spolupráci vypovedal výpoveďou zo dňa 8.7.2020, zmluva tak zanikla uplynutím výpovednej doby, dňa 31.8.2020.

Žalovaný sa uzatvorením zmluvy o spolupráci zaviazal k plneniu viacerých povinností, z ktorých niektoré trvajú aj po skončení zmluvy.

Podľa článku VI. ods. 2 písm. d) zmluvy o spolupráci: „Zmluvné strany sa dohodli, že spolupracovník nie je oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu WG počas trvania tejto zmluvy ako aj v lehote jedného roka po ukončení tejto zmluvy vykonávať činnosť ako štatutárny orgán, člen štatutárneho orgánu alebo iného orgánu právnickej osoby s rovnakým alebo podobným predmetom podnikania, ako je predmet tejto zmluvy alebo právnickej osoby, ktorá vykonáva podnikateľskú činnosť, ktorá je rovnaká alebo podobná ako podnikateľská činnosť WG“.

Žalobca sa z verejných dostupných údajov v obchodnom registri dozvedel, že žalovaný svoju povinnosť porušuje. Žalovaný je od 8.9.2020 konateľom spoločnosti inFEEnity, s.r.o. so sídlom Garbiarska 14A, 040 01 Košice, IČO: 53 256 484.

Táto činnosť má od 19.1.2021 zapísané v obchodnom registri medzi predmetmi činnosti okrem iného aj nasledovné činnosti:

- podriadený finančný agent v sektore poistenia alebo zaistenia,
 - podriadený finančný agent v sektore doplnkového dôchodkového sporenia,
 - podriadený finančný agent v sektore kapitálového trhu,
 - podriadený finančný agent v sektore prijímania vkladov,
 - podriadený finančný agent v sektore starobného dôchodkového sporenia,
 - podriadený finančný agent v sektore poskytovania úverov, úverov na bývanie a spotrebiteľských úverov.
- Žalobca tiež poukázal na výpis z registra finančných agentov a finančných poradcov, kde je spoločnosť inFEEnity, s.r.o. zapísaná ako podriadený finančný agent vo viacerých podregistroch, pričom osobou zodpovednou za výkon tejto činnosti finančného sprostredkovania je aj žalovaný. V zmysle uvedeného je zrejmé, že označený odporca vykonáva ako konateľ spoločnosti inFEEnity, s.r.o. rovnakú činnosť, ako vykonával osem rokov na základe zmluvy o spolupráci s navrhovateľom (žalobcom).

Navrhovateľ tiež uviedol, že nežiada úpravu pomerov medzi ním a odporcom vo väčšej ako nevyhnutnej miere. Návrhom preto žiada zákaz výkonu činnosti štatutárneho orgánu odporcu, ale iba vo vzťahu k predmetu činnosti, ktorá je rovnaká, resp. podobná ako činnosť navrhovateľa. Odporca tak aj po nariadení neodkladného opatrenia môže vykonávať činnosť ako štatutárny orgán pri iných predmetoch činnosti. Nariadenie neodkladného opatrenia má byť časovo obmedzené na obdobie jedného roka od ukončenia zmluvy o spolupráci.

Uvedeným zákazom dôjde iba k zabezpečeniu dodržiavania povinností žalovanému, ku ktorých plneniu sa sám slobodne a dobrovoľne zaviazal.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovení §§ 324 ods. 1, 325 ods. 1 a 2, 326 ods. 1, 328 ods. 1, 336 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (CSP).

V prejednávanej veci súd prvej inštancie dospel k záveru, že navrhovateľ osvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, a to prostredníctvom uloženia povinnosti odporcovi, aby sa zdržal výkonu činnosti štatutárneho orgánu právnickej osoby pri výkone predmetu činnosti podriadený finančný agent v sektore poistenia alebo zaistenia, v sektore dôchodkového sporenia, v sektore kapitálového trhu, v sektore prijímania vkladov, v sektore starobného dôchodkového sporenia, v sektore poskytovania úverov a úverov na bývanie a spotrebiteľských úverov, ako aj účasť na podnikaní tretej osoby pri výkone predmetu činnosti podriadený finančný agent v sektoroch, ako bolo vyššie uvedené. Konajúci súd poukázal na uzatvorenú zmluvu medzi stranami sporu a na článok VI. ods. 2 písm. d), kde sa strany dohodli, že žalovaný nie je oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu žalobcu počas trvania tejto zmluvy, ako aj v lehote jedného roka po ukončení tejto zmluvy vykonávať činnosť ako štatutárny orgán, člen štatutárneho orgánu alebo iného orgánu právnickej osoby s rovnakým alebo podobným predmetom podnikania ako je predmet tejto zmluvy alebo právnickej osoby, ktorá vykonáva podnikateľskú činnosť, ktorá je rovnaká alebo podobná ako podnikateľská činnosť žalobcu.

Uvedená zmluva zanikla uplynutím výpovednej doby dňa 31.8.2020, pričom žalovaný bol dňa 8.9.2020 zapísaný ako štatutárny orgán spoločnosti inFEEnity, s.r.o. (IČO: 53 256 484), ktorej predmetom činnosti okrem iného je aj činnosť podriadeného finančného agenta v sektore poistenia alebo zaistenia v sektore dôchodkového sporenia, v sektore kapitálového trhu, v sektore prijímania vkladov, v sektore starobného dôchodkového sporenia, v sektore poskytovania úverov a úverov na bývanie a spotrebiteľských úverov. Súd konštatoval, že odporca (žalovaný) sa teda dopúšťa presne tej činnosti, ktorú sa v zmysle predmetnej zmluvy zaviazal po dobu jedného roka nevykonávať.

Súd prvej inštancie dospel k jednoznačnému záveru, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi sporovými stranami spôsobom, ako je uvedené vo výroku jeho uznesenia.

Pri nariadení predmetného neodkladného opatrenia vzal konajúci súd do úvahy, že ním nedôjde k prípadnému paralyzovaniu spoločnosti, v ktorej vykonáva odporca funkciu konateľa, nakoľko obmedzenie sa v jeho prípade týka iba časti predmetu činnosti spoločnosti, a tá má zároveň ďalšieho konateľa, pričom konatelia konajú a zastupujú spoločnosť samostatne.

O trovách konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP, keď v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia úspešnému navrhovateľovi (žalobcovi) priznal náhradu trov konania v plnej výške proti neúspešnému odporcovi (žalovanému).

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca (žalovaný) s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. a), b) a h) zák. č. 160/2015 Z. z. - CSP.

Odvolateľ uviedol, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia musí spĺňať základné náležitosti žaloby v zmysle § 132 CSP a predovšetkým musí byť podaný oprávnenou osobou. V prejednávanej veci žalobca nepreukázal právne zastúpenie žalobcu, nakoľko splnomocnenie, ktoré súdu predložil na konanie, bolo podpísané členom dozornej rady. S poukazom na ustanovenie § 200 ods. 4 zák. č. 513/1991 Zb. - Obchodný zákonník, člen dozornej rady nemôže udeliť splnomocnenie na zastupovanie obchodnej spoločnosti a konanie v jej mene, pričom aktívna procesná legitímácia patrí k základným procesným prvkom, ktoré musia byť v konaní splnené.

Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že v predmetnej veci si konajúci súd prvej inštancie nespĺnil svoju povinnosť v zmysle ustanovenia § 337 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd má povinnosť poučiť strany, ktorým sa neodkladné opatrenie ukladá, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených, pričom lehotu na podanie súd neurčil.

Súd prvej inštancie vo výroku svojho uznesenia zo dňa 24.2.2021 nepoučil o tom, aká žaloba má byť podaná, keď vyhovel návrhu na vydanie neodkladného opatrenia.

Vzhľadom na uvedené má odporca (žalovaný) za to, že súd nespĺnil svoju základnú procesnú povinnosť, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Žalovaný zároveň namietal, že predmetné neodkladné opatrenie vydal nepríslušný súd, nakoľko v predmetnej veci je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného.

Odvolateľ ďalej uviedol, že žalobca svoj nárok na zdržanie sa konania odvodzuje od zmluvy o spolupráci, a to konkrétne z ustanovenia čl. VI. ods. 2 písm. d) v tejto súvislosti poukázal na vyjadrenie žalobcu zo dňa 21.12.2020, kde žalobca výslovne uvádza: „Pánovi Ď. sa teda týmto ustanovením nezakazuje vykonávať konkurenčnú činnosť. Zakazuje sa mu iba úzko špecifikované konanie, spočívajúce najmä v nabádaní klientov k zrušeniu ich pôvodných zmlúv za účelom uzavretia iných zmlúv.“

Samotný petit, tak ako ho žalobca vymedzil, je podľa žalovaného (odvolateľa) neurčitý a nepresný a spôsobuje samotnú nevykonateľnosť rozhodnutia. Procesná požiadavka na presnosť, určitosť a zrozumiteľnosť žalobného petitu sleduje práve cieľ, aby rozhodnutie súdu, do výroku ktorého bol prevzatý petit, bolo vykonateľné, teda, aby vôbec mohli nastať žalujúcou stranou zamýšľané účinky.

V predmetnom rozhodnutí bola tiež uložená žalovanému povinnosť „zdržať sa účasti na podnikaní tretej osoby...“, ktoré je vágne.

V závere svojho odvolania žalovaný informoval, že podal na okresnom súde žalobu o určení práva, resp. platnosti odstúpenia a neplatnosti výpovede zo zmluvy.

Vzhľadom na vyššie uvedené odporca (žalovaný) žiadal, aby súd predmetné uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.2.2021 zrušil a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania vo výške 100 %.

3. K odvolaniu odporca sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol, že podľa jeho názoru je odvolanie zjavne neopodstatnené. Z jeho odôvodnenia nevyplýva, že by bol naplnený čo i len jeden zo žalovaným uvádzaných odvolacích dôvodov.

K ustanoveniu § 200 ods. 4 Obchodného zákonníka, ktorým argumentoval vo svojom odvolaní odporca, navrhovateľ uviedol, že tento nevylučuje konania člena dozornej rady za spoločnosť. Predmetné ustanovenie vylučuje iba to, že člen dozornej rady nemôže byť členom predstavenstva, prokuristom alebo osobou oprávnenou konať za spoločnosť podľa zápisu v obchodnom registri (t.j. napríklad vedúci odštepného závodu alebo likvidátor). V danej veci bolo splnomocnenie udelené J.. P. F., ktorý je členom dozornej rady žalobcu, ale zároveň aj výkonným riaditeľom. J.. F. splnomocnenie udelil ako výkonný riaditeľ na základe splnomocnenia.

Súčasne je nesprávne tvrdenie žalovaného o absencii aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého jeden z účastníkov je nositeľom oprávnenia (je aktívne legitimovaný) a druhý z účastníkov je nositeľom právnej povinnosti (je pasívne legitimovaný).

K námietke odvolateľa, že súd nesplnením svojej poučovacej povinnosti podľa § 337 ods. 1 CSP porušil právo žalovaného na spravodlivý proces, žalobca uviedol, že prípadné nesplnenie poučovacej povinnosti nemá vplyv na vecnú správnosť výroku uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia. Zároveň takéto prípadné nesplnenie poučovacej povinnosti, nemá spôsobilosť porušiť právo na spravodlivý proces, ako sa to snaží tvrdiť žalovaný.

O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP ide vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktoré odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

V tomto prípade je zrejmé, že ani prípadná absencia poučenia nemá na realizáciu práv žalovaného v konaní žiaden vplyv.

Pokiaľ ide o žalovaným tvrdenú miestnu nepríslušnosť súdu, žalobca poukázal na ustanovenie § 41 CSP, podľa ktorého súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného, uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, t.j. nie z úradnej povinnosti.

Navrhovateľ (žalobca) ďalej zdôraznil, že odporca (žalovaný) v odvolaní nespochybňuje a neuvádza žiadnu argumentáciu, že nebol osvedčený nárok a potreba úpravy pomerov ako dve základné podmienky nariadenia neodkladného opatrenia. Žalovaný rovnako nespochybňuje, že by sa pred nariadením dopúšťal konania, ktoré mu je v súčasnosti zakázané.

Ustanovenia zmluvy, na ktoré navrhovateľ poukazuje vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, považuje za jasné a zrozumiteľné, a podľa jeho názoru odporca (žalovaný) zastúpený advokátom, si musel byť nad všetky pochybnosti vedomý, že svojím konaním sa porušovania predmetného ustanovenia dopúšťa.

V závere svojho podania žalobca poukázal na celkový postoj žalovaného k plneniu jeho povinností. Žalovaný, aj napriek zákazu, ďalej pokračuje vo svojej činnosti a nedodržiava uznesenie o neodkladnom opatrení. Žalobca poukázal na článok v časopise Trend, ktorý bol vydaný takmer dva týždne po vykonateľnosti neodkladného opatrenia, t.j. nepochybne sa pripravoval v čase, keď bolo uznesenie vykonateľné a žalovaný o svojej povinnosti vedel.

Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a priznal náhradu trov konania.

4. K vyjadreniu navrhovateľa zaujal písomné stanovisko odporca, ktorý opakovane poukázal na skutočnosť, že zákon súdu stanovuje obligatórnu poučovaciu povinnosť v zmysle ustanovenia § 337 ods. 1 až 3 CSP, podľa ktorého súd je povinný týmto stranám poskytnúť v zmysle ustanovenia vyššie uvedeného kvalifikované poučenie. V danom prípade súd súčasne s nariadením neodkladného opatrenia vo výrokovej časti kvalifikované poučenie žalovanému neposkytol, čím došlo k porušeniu rovnosti sporových strán a k zmareniu procesných oprávnení žalovaného, a to k zmareniu možnosti podať žalobu vo veci samej.

Žalovaný sa tiež vyjadril k tvrdeniu protistrany, že J.. F. udelil plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu v konaní na základe splnomocnenia, pričom žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil ani v podanom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, ani nepredložil súdu uvedené splnomocnenie.

Žalovaný ďalej poukázal na judikatúru NS SR, konkrétne rozhodnutie sp. zn. 4MOBdo/3/2013, ktorý v súlade s právnym názorom Ústavného súdu SR vyslovil, že ak navrhovateľ podá návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na miestne nepríslušný súd, po vznesení námietky nedostatku miestnej príslušnosti žalovaným v odvolaní podanom proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia, musí odvolací súd napadnuté uznesenie zrušiť a konanie o nariadení neodkladného opatrenia zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

V závere svojho stanoviska uviedol, že žalovaný pociťuje vydanie predmetného neodkladného opatrenia ako zásah do základného ľudského práva, predovšetkým práva na slobodné podnikanie.

5. K stanovisku žalovaného sa písomne vyjadril žalobca podaním, odvolaciemu súdu doručeným dňa 8.6.2021, kde uviedol, že žalovaný dezinterpretuje ustanovenie § 200 ods. 4 Obchodného zákonníka, keďže toto ustanovenie nezakladá obmedzenie člena dozornej rady konať za spoločnosť. J.. F. splnomocnenie udelil ako výkonný riaditeľ spoločnosti, na základe splnomocnenia. Uvedené v žiadnom prípade nemá vplyv na aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu.

Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že nesplnením poučovacej povinnosti podľa § 337 ods. 1 CSP došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, nakoľko nie každé porušenie práva strany sporu predstavuje porušenie práva na spravodlivý proces.

Neopodstatnená je, podľa žalobcu, aj námietka žalovaného, podľa ktorého neodkladné opatrenie vydal miestne nepríslušný súd. Žalovaný vo svojom stanovisku poukázal na neaktuálne rozhodnutie

Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MOBdo/3/2013 zo dňa 22.8.2013. Toto rozhodnutie bolo prekonané rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/223/2013 zo dňa 30.7.2014, ktoré bolo následne podrobené aj ústavno-právnomu prieskumu v uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 533/2016 zo dňa 30.6.2016.

Dovolací súd zastáva názor, že v konaní o nariadenie predbežného opatrenia námietka nedostatku miestnej príslušnosti, uplatnená odporcom v odvolaní, nemá právnu relevanciu. Vyžaduje to zachovanie účelu a zmyslu inštitútu predbežného opatrenia, ktorým sa sleduje, aby prípadné meritórne rozhodnutie vo veci malo vôbec reálny význam... V záujme zachovania účelu a zmyslu predbežného opatrenia možno obmedziť právo odporcu namietať v odvolaní miestnu nepríslušnosť tým, že sa na takú námietku nebude prihliadať. Inak povedané, odvolanie nie je prvým úkonom, ktorým by odporca v konaní o nariadenie predbežného opatrenia mohol namietať miestnu nepríslušnosť. Takýmto prvým úkonom by mohol byť len úkon, urobený do vydania rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia, ak by takýto úkon odporcovi patril... Tým, že prípadný nedostatok miestnej príslušnosti, ak nie sú splnené podmienky pre jej skúmanie, treba zo zákona považovať za zhojený, nemôže nastať stav rozhodovania nezákonným sudcom z dôvodu miestnej nepríslušnosti súdu. Pôvodne nepríslušný súd sa totiž zhojením tohto nedostatku stáva súdom príslušným.

Žalobca vyjadril svoj názor, že je dôvodné sa domnievať, že zákonodarca dal pri úprave Civilného sporového poriadku do popredia záujem na účinnej a rýchlej dočasnej ochrane ohrozených alebo porušených práv. Uvedené potvrdzuje aj aktuálna rozhodovacia činnosť súdov podľa CSP, napr. uznesenie KS v Košiciach sp. zn. 3Cob/120/2018 z 30.11.2018.

Žalobca preto, vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a priznal mu náhradu trov konania.

6. Ďalšie vyjadrenie podané nebolo.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (CSP) po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia, v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolaniu odporcu (žalovaného) nie je možné vyhovieť.

8. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 326 ods. 1 a ods. 2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

11. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

12. Podľa § 336 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

13. Podľa § 337 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje.

14. Podľa § 337 ods. 2 CSP, súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

15. Podľa § 337 ods. 3 CSP, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel. Ustanovenie § 335 platí primerane.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II č.k. 25Cb/21/2021-33 zo dňa 24.2.2021, pretože vykazuje známky vecnej správnosti.

19. Odvolací súd poukazuje na to, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, preto zásadným určovateľom je obsah návrhu. Základnou podmienkou neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Zároveň sa musia uviesť rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a uvedenie skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a pripojenie listín, na ktoré sa žalobca odvoláva. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či:

- je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,
- žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov a obavu z ohrozenia exekúcie,
- uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha,
- navrhovaným opatrením, pokiaľ má mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav,
- právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah,
- sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Samotné dokazovanie má v konaní o návrhu neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať zákonom požadované náležitosti, t.j. opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich vydanie neodkladného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnením nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Neodkladné opatrenie má opodstatnenie tam, kde v konkrétnom prípade je odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia navrhovateľa v danom právnom vzťahu. Predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia nie je spoľahlivé preukázanie samotného nároku, ale postačuje, ak je osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenej strane dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný

a môže rozhodnúť inak. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd musí vždy zvážiť, či sa v dôsledku neodkladného opatrenia nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi sporovými stranami, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu).

20. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením uložil odporcovi (žalovanému) povinnosť do 31.8.2021 zdržať sa výkonu činnosti štatutárneho orgánu právnickej osoby pri výkone predmetu činnosti podriadený finančný agent v sektoroch tak, ako špecifikoval v I. výroku svojho uznesenia zo dňa 24.2.2021. Odporca (žalovaný) je do 31.8.2021 tiež povinný zdržať sa účasti na podnikaní tretej osoby pri jej výkone predmetu činnosti podriadený finančný agent v rovnakých sektoroch, ako je uvedené vo výroku I. predmetného uznesenia.

Súd prvej inštancie návrhu navrhovateľa (žalobcu) na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel z dôvodu, že z listinných dôvodov založených v spise je zrejmé, že sporové strany uzavreli Zmluvu o spolupráci dňa 4.8.2020, v zmysle ktorej sa podľa čl. VI. ods. 2 písm. d) dohodli, že žalovaný nie je oprávnený bez prechádzajúceho písomného súhlasu žalobcu počas trvania tejto zmluvy, ako aj v lehote jedného roka po ukončení tejto zmluvy, vykonávať činnosť ako štatutárny orgán, člen štatutárneho orgánu alebo iného orgánu právnickej osoby s rovnakým alebo podobným predmetom podnikania, ako je predmet tejto zmluvy alebo právnickej osoby, ktorá vykonáva podnikateľskú činnosť, ktorá je rovnaká alebo podobná ako podnikateľská činnosť žalobcu. Uvedená zmluva zanikla uplynutím výpovednej doby dňa 31.8.2020, pričom žalovaný bol dňa 8.9.2020 zapísaný ako štatutárny orgán spoločnosti inFEEnity, s.r.o. (IČO: 53 256 484), ktorej predmetom činnosti okrem iného je aj činnosť podriadený finančný agent v sektoroch, ako je vyššie uvedené. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti inFEEnity, s.r.o. ako aj z výpisu z registra finančných agentov a finančných poradcov je nepochybné, že žalovaný vykonáva pre vyššie označenú spoločnosť činnosť podriadeného finančného agenta pre poistenie, dôchodkové sporenie, kapitálový trh a prijímanie vkladov od 30.10.2020 a činnosť podriadeného finančného agenta pre poskytovanie úverov od 18.11.2020. Žalovaný sa teda dopúšťa presne tej činnosti, ktorú sa v zmysle predmetnej zmluvy zaviazal po dobu jedného roka nevykonávať.

Odporca (žalovaný) v podanom odvolaní namietal nedostatok aktívnej procesnej legitímácie na strane navrhovateľa (žalobcu), poukázal na skutočnosť, že v predmetnej veci si súd prvej inštancie nespĺnil svoju povinnosť v zmysle § 337 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd má povinnosť poučiť strany, ktorým sa neodkladné opatrenie ukladá, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených, pričom lehotu na podanie súd neurčí. Vzhľadom na vyššie uvedené mal odvolateľ za to, že nespĺnením si základnej procesnej povinnosti zo strany súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Odporca tiež namietal, že predmetné neodkladné opatrenie vydal nepríslušný súd, nakoľko v prejednávanej veci je miestne príslušný všeobecný súd. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru NS SR sp. zn. 4MOBdo/3/2013, podľa ktorého, ak navrhovateľ podá návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na miestne nepríslušný súd, po vznesení námietky nedostatku miestnej príslušnosti žalovaným v odvolaní podanom proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia, musí odvolací súd toto napadnuté uznesenie zrušiť a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Petit návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak ako ho žalobca vymedzil, je podľa názoru žalovaného (odvolateľa) neurčitý a nepresný a spôsobuje nevykonateľnosť rozhodnutia. Žalovaný pociťuje vydanie predmetného neodkladného opatrenia ako zásah do práva na slobodné podnikanie.

21. K žalovaným namietanému nedostatku aktívnej vecnej legitímácie odvolací súd uvádza, že aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi, ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať.

22. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy, aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa s ňou v konaní nezaoberal (rozsudok NS SR z 29.6.2020 sp. zn. 2Cdo/205/2020).

Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že je nositeľom oprávnenia voči žalovanému ako nositeľovi právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o spolupráci, t.j. sú splnené podmienky vecnej legitímácie

na oboch stranách (k čomu nepochybne dospel aj súd prvej inštancie, keď žalobcom navrhované neodkladné opatrenie vydal).

23. Možno prisvedčiť opodstatnenej námietke odvolateľa, že súd prvej inštancie si nespĺnil svoju poučovaciu povinnosť v zmysle ustanovenia § 337 ods. 1 CSP, podľa ktorej má súd povinnosť poučiť strany, ktorým sa neodkladné opatrenie ukladá, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených, pričom lehotu na podanie súd neurčí.

Odvolačný súd sa však nestotožňuje s názorom odvolateľa, že uvedeným postupom súdu došlo k porušeniu práva žalovaného a že došlo k zmareniu jeho možnosti podať žalobu vo veci samej.

Odvolačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Nie každé porušenie práva strany sporu však predstavuje porušenie práva na spravodlivý proces. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP ide vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňuje realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

Nie je možné súhlasiť s argumentom odvolateľa, že konaním súdu prvej inštancie došlo k zmareniu možnosti žalovaného podať žalobu vo veci samej.

Argumentácia žalovaného je v priamom rozpore s jeho informáciou uvedenou v podanom odvolaní zo dňa 9.3.2021, kde žalovaný uvádza, že podal na okresnom súde žalobu o určenie práva, resp. platnosti odstúpenia a neplatnosti výpovede zo zmluvy.

Odvolačný súd podotýka, že priamo zo znenia druhej vety § 337 ods. 2 CSP vyplýva, že následné konanie vo veci samej sa môže týkať aj reštitučných, reparačných, kompenzačných alebo satisfakčných nárokov, ktoré bezprostredne súvisia s právnymi účinkami nariadeného neodkladného opatrenia a jeho prípadným výkonom. Počas trvania účinkov neodkladného opatrenia sa môže protistrana domáhať jeho zrušenia pre odpadnutie dôvodov, ktoré pôvodne viedli k jeho nariadeniu.

24. K odvolateľom uplatnenej námietke nedostatku miestnej príslušnosti konajúceho súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že sa stotožnil s názorom prezentovanom v rozhodnutí NS SR sp. zn. 6Cdo/223/2013 zo dňa 30.7.2014, ktoré bolo následne podrobené ústavno-právnomu prieskumu uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 533/2016 zo dňa 30.6.2016, podľa ktorého v konaní o nariadenie predbežného opatrenia námietka nedostatku miestnej príslušnosti uplatnená odporcom v odvolaní nemá právnu relevanciu. Vyžaduje to zachovanie účelu a zmyslu inštitútu predbežného opatrenia, ktorým sa sleduje, aby prípadné meritórne rozhodnutie vo veci malo vôbec reálny význam. Ak podľa platnej právnej úvahy sa návrh na nariadenie predbežného opatrenia doručuje odporcovi až spolu s uznesením o jeho nariadení, a ak dôvodová správa k novele Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zákonom č. 384/2008 Z. z. výslovne uvádza, že záujem na účinnej a rýchlej dočasnej ochrane práv musí mať prednosť pred právom odporcu vyjadriť sa k navrhovaným skutočnostiam (článok 48 Ústavy SR), potom rovnako v záujme zachovania účelu a zmyslu predbežného opatrenia možno obmedziť právo odporcu namietat' v odvolaní miestnu nepríslušnosť tým, že sa na takúto námietku nebude prihliadať. Inak povedané, odvolanie nie je prvým úkonom, ktorým by odporca v konaní o nariadenie predbežného opatrenia mohol namietat' miestnu nepríslušnosť.

Tým, že prípadný nedostatok miestnej príslušnosti, ak nie sú splnené podmienky pre jeho skúmanie, treba zo zákona považovať za zhojený, nemôže nastať stav rozhodovania nezákonným sudcom z dôvodu miestnej nepríslušnosti súdu. Pôvodne nepríslušný súd sa totiž zhojením tohto nedostatku stáva súdom príslušným.

Je potrebné uviesť, že tieto závery sa rovnako vzťahujú aj na právnu úpravu podľa Civilného sporového poriadku.

Rovnako je daná funkčná príslušnosť Krajského súdu v Bratislave, keďže Okresný súd Bratislava II, ktorý rozhodol o nariadení neodkladného opatrenia, svojím rozhodnutím založil všeobecnú miestnu príslušnosť.

25. Odvolací súd rovnako nepovažuje za dôvodnú námietku odvolateľa, že žalobca vymedzil neurčitý, nepresný a nevykonateľný petit návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a tiež, že zasiahol do práva žalovaného na slobodné podnikanie. Z článku VI. ods. 2 písm. d) Zmluvy o spolupráci zo 4.8.2012 je zrejmé, že strany sa dohodli, že žalovaný nie je oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu žalobcu počas trvania tejto zmluvy, ako aj v lehote jedného roka po ukončení tejto zmluvy vykonávať

činnosť ako štatutárny orgán, člen štatutárneho orgánu alebo iného orgánu právnickej osoby s rovnakým alebo podobným predmetom podnikania, ako je predmet tejto zmluvy, alebo právnickej osoby, ktorá vykonáva podnikateľskú činnosť, ktorá je rovnaká alebo podobná ako podnikateľská činnosť žalobcu. Uvedená zmluva zanikla uplynutím výpovednej doby dňa 31.8.2020, pričom je nesporné, že žalovaný vykonáva presne tú činnosť, ktorú sa v zmysle predmetnej zmluvy zaviazal po dobu jedného roka nevykonávať.

Podľa názoru odvolacieho súdu, účelom ustanovenia v článku VI. ods. 2 písm. d) Zmluvy o spolupráci zo 4.8.2012, bolo zamedziť takému konaniu, výsledkom ktorého môže byť konflikt záujmov spoločnosti a osôb, na ktoré sa tento zákaz vzťahuje.

Sama skutočnosť, že povinná osoba zo zmluvy má v predmete činností uvedené okrem iného aj činnosť podriadený finančný agent v sektore poistenia alebo zaistenia, podriadený finančný agent v sektore doplnkového dôchodkového sporenia, podriadený finančný agent v sektore kapitálového trhu, podriadený finančný agent v sektore prijímania vkladov, podriadený finančný agent v sektore starobného dôchodkového sporenia, podriadený finančný agent v sektore poskytovania úverov, úverov na bývanie a spotrebiteľských úverov, ešte nie je porušením vyššie citovaného ustanovenia článku VI. ods. 2 písm. d) zmluvy. Porušením tohto ustanovenia je až skutočný výkon tejto činnosti.

Skutočnosť, že odporca (žalovaný) takúto činnosť vykonáva, navrhovateľ osvedčil fotokópiou článku publikovanom v časopise Trend tak, ako dokladoval na čl. 76, 77, 78 a 79 súdneho spisu.

26. Na záver odvolací súd dopĺňa, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/145/2011 z 16.11.2011).

27. Odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 340 ods. 1 CSP záverom uvádza, že ak by neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu, než sa návrhu vo veci samej vyhovel, alebo že právo navrhovateľa (žalobcu) bolo uspokojené, navrhovateľ by bol povinný nahradiť škodu, resp. inú ujmu tomu, komu týmto neodkladným opatrením vznikla. Pokiaľ by sa teda v ďalšom konaní ukázalo, že nariadené neodkladné opatrenie nemá oporu vo výsledku konania vo veci samej, zákon osobe z neodkladného opatrenia povinnej priznáva účinný prostriedok právnej ochrany, čo je obom právne zastúpeným stranám sporu známe.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené, Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, s poukazom na zistený skutkový stav a citované ustanovenia zákona, odvolaním žalovaného napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že navrhovateľ (žalobca) má právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči odporcovi (žalovanému). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

30. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).